

denne Vej, vi skulle ind paa. So flere Dp-gaver Staten har, jo rundeligere Bidrag den yder, desto mere vil man ogsaa absolut kunne lette Udgifterne til Fattigvæsenet. Det ærede Medlem fra Aalborg talte, sidst han havde Ordet, tror jeg, om, at man burde søge at forene disse Love; der var Mænd, der vare teknisk kyndige paa dette Omraade, som mente, at man skulde forene dem saaledes, at man fik en Arbejdsudnyttighedsforsikring, hvori altsaa Alderdomsforsørgelse og Ulykkesforsikring vare indbefattede, og den samme Tanke er ogsaa kommen frem fra det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage). Denne Tanke vil jeg sige har meget paa sig, hvis den kun bliver gennemført rationelt og grundig. Jeg skal dvæle et Øjeblik ved, hvad det ærede Medlem fra Aalborg der indtalte. Naar han sagde, at vi skulde have en Arbejdsudnyttighedsforsikring i Stedet for de mange Grupperinger, saa vil jeg sige, at dette Princip havde vi allerede godkendt i Alderdomsforsørgelsesloven. Her er imidlertid ikke Tale om, at Arbejderne yde Bidrag, her er ikke Tale om, at Arbejdsgiverne yde Bidrag, der er kun Tale om, at Stat og Kommune yde Bidrag, og den eneste Fejl denne Lov har, er, som vi have paapeget mangfoldige Gange, at de Bidrag, som ydes, ere for smaa samt Betingelserne for at optaa dem for strenge. Der vil man se, at man ikke var saa overordentlig bange for at lade Staten paatage sig Opgaver; men da vort Forslag forelaa med det ganske vist store Krav til Staten, da havde man saa overdrevent mange Betæneligheder. Jeg til-lader mig at sige de Herrer, at jeg tror, at disse Tanker ville blive ved at bante paa saa længe hos dette Ting og hos Rigsdagen i Almindelighed, til man endelig tvinges til at gennemføre dem. Vort Princip med Henhyn til Forsørgelse, til Understøttelse, til Hjælp er, at Børn, syge og gamle, kort sagt, alle uhykkelig stillede Mennesker, som savne et Hjem og ikke kunne klare sig selv, skulle være berettigede til at modtage Hjælp fra det offentlige, en Hjælp, som de have Krav paa, idet de selv ikke yde saa lidet til det offentlige. Det er vor Stolthed, at vi stadig holde dette Krav oppe. Jeg tror, Socialdemokratiet har indlagt sig megen Fortjeneste ved at paapege, hvad det bestaaende Samfund skylder den opvoksende Slægt, de fattige, de syge og de gamle, skylder alle dem, der ikke kunne klare sig ved egne Kræfter. Jeg onsker denne Sag: Hjælp til Arbej-derne under Ulyksten held med paa Vejen, og jeg vil kun advare mod, at man fastholder det Princip, at Staten skal være bange for at yde noget grundigt. Tværtimod, lad os

mere og mere slaa til Lyd for det Princip, at Staten har en Pligt over for alle disse, jeg nævuede, over for den opvoksende Slægt, over for de syge og gamle, uhykkelig stillede Mennesker, og at Staten er den eneste, som paa en grundig, retfærdig og human Maade kan løse den store Opgave, der her ligger.

Anden Viceformand (Trier): Der er endnu indtegnet 3 Talere, og jeg skal derfor afslutte Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes Torsdag, Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Arbejders Forsørgelsestrav efter Ulykkestilfælde.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om forandret Affattelse af §§ 39, 41, 42, 43, 71 og 72 i Lov af 12te Juli 1867 om Valgene til Rigsdagen.

Mødet hævet Kl. 4.

Et og tredivte Møde.

Torsdagen den 7de December 1895, Kl. 1.

Anden Viceformand (Trier): Ved Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgfreds (Lohmann) er modtaget et Andragende fra 116 Beboere i Klauslunde og Omegn om, at Klauslunde Holdeplads maa blive udvidet til Station med Sidespor.

Bed Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgfreds (Johannsen) er modtaget et Andragende fra Husmand R. Jørgensen af Søllested om en aarlig Understøttelse.

Disse Andragender ville blive tilføjede Finansudvalget.